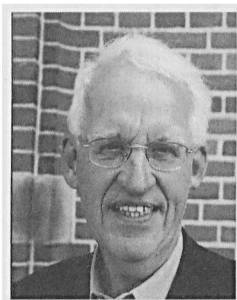

VOORZITTER BIJ DE VZZ

Interviews met vertrekkend voorzitter Kees de Lange (voorzitter VZZ april 1996 t/m april 2002) en net aangesteld voorzitter Ton Bosman (voorzitter VZZ vanaf april 2002)

Met welk doel begon u als voorzitter VZZ, en is uw doel gerealiseerd?

Kees:

Als bosbouwer heb ik altijd grote interesse gehad in het probleem hoe je de diverse functies, die mensen aan bos toekennen, met elkaar kunt laten sporen. Het gaat dan altijd om het totaal. Het gaat er niet om tot een kleurloos compromis te komen, maar vooral om in de toekomst keuzevrijheid te houden.

Practisch betekent het dan vaak, dat je je niet op één functie moet blind staren, hoe belangrijk die thans ook lijkt. Natuurlijk moet je ook zo goed mogelijk weten wat het bos of, breder gezien, de leefomgeving van de mens, te bieden heeft en dan komen "kennisverenigingen" zoals de VZZ aan de orde.

Wat ik in mijn beginperiode belangrijk vond was de professionalisering van de vereniging: om al die beschikbare kennis niet te laten voortbestaan in interne werkgroepjes maar bruikbaar te maken voor bijvoorbeeld beheerders en beleidsmakers. De VZZ moet gezien worden als de betrouwbare bron voor kennis en dus als het ware een keurmerk voor kwaliteit betekenen. Ik hoop dat ik daar mijn steentje aan heb bijgedragen maar het kan natuurlijk altijd beter.

Hoe was de samenwerking met het bestuur, de vrijwilligers en leden?

Kees:

Ik heb altijd grote bewondering gehad voor de betrokkenheid van de leden. In veel verenigingen is er een kern van 10% actief en de rest is meer consumerend, maar dat is bij de VZZ wel anders. Wel is men in de eerste plaats in zijn eigen werkgroep geïnteresseerd en zijn er betrekkelijk weinig mensen die warm lopen voor de VZZ als totaal. Daarom is ook het bureau zo belangrijk, omdat dit bij uitstek de plaats is waar de binding van het geheel en de coördinatie plaats vindt. Ik denk dat te weinig leden beseffen wat er door Dennis en zijn clubje wordt klaargestoomd.

Binnen het bestuur heb ik een mooie tijd gehad. We hebben één keer moeten stemmen en dat was over de kwestie of we onze twee bladen Lutra en Zoogdier al of niet zouden samenvoegen. De stemmen staakten en het bleef bij het oude. Jammer vond ik wel, dat er relatief veel tijd ging zitten in het oplossen van problemen die met communicatie te maken hadden. Iets minder gevoelige lange tenen mag voor mij wel.

Heeft u in deze periode iets nieuws geleerd m.b.t. zoogdierkunde en/of -bescherming?

Kees:

Ik kwam binnen via een verzoek van Frank Naber om voorzitter te worden. Het was niet nodig dat ik wist wat een noordse woelmuis was. Sinds die tijd heb ik constant bijgeleerd. Er is steeds weer iets nieuws op te vangen uit de werkgroepen, de redacties en de bijeenkomsten en dat maakt de VZZ zo de moeite waard.

Kunt u een leuke anekdote vertellen uit uw periode als voorzitter?

Kees:

In het eerste jaar van mijn bestuurslidmaatschap heb ik voorgesteld om een strategie op te stellen. In mijn ogen is een strategie niet iets van een dikke nota, maar gewoon een aantal ideeën of beelden die mensen in hun hoofd moeten hebben om op vragen, over de koers bijvoorbeeld, een antwoord te kunnen geven. Ik had daarvoor wat sheets rondgestuurd met aandachtspunten die, zoals veel wat met management te maken heeft, vooral "open deuren" lijken te zijn. Chris Smeenk, die ik toen niet kende, stuurde een briefje, op zijn manier naar ik later begreep, dat hij een stapeltje onbegrijpelijk blah-blah had ontvangen, waar hij zich niet in wenste te verdiepen. Ik vond dat toen wel kostelijk, maar ook wel typerend voor de VZZ, waar het terecht vooral om de inhoud gaat en niet om de verpakking.

Wat kan de VZZ verbeteren?

Kees:

Meer coördinatie tussen de werkgroepen. De positie van het bureau beter inbedden in de vereniging maar ook een gezondere financiële basis.

Waarom heeft u zich beschikbaar gesteld als voorzitter voor de VZZ?

Ton:

Allereerst omdat ik belangstelling heb voor zoogdieren. Voordat ik op een verzoek van mijn voorganger Kees de Lange, om mij beschikbaar te stellen voorzitter van de VZZ te worden, ben ingegaan heb ik de nodige tijd genomen om hier volmondig

ja op te zeggen. De belangrijkste reden om hiervoor de nodige tijd te nemen is, dat ik voor mij zelf duidelijk wilde hebben of mijn huidige functie bij Natuurmonumenten voldoende tijd zou laten om als voorzitter te kunnen functioneren. Een belangrijke rol hierbij heeft de bijeenkomst van de PSO's (Particuliere Soortbeschermende Organisaties) met LNV in 2000 gespeeld, omdat voor mij daar duidelijk werd dat de PSO's aan de ene kant en de terrein-beherende natuurbeschermingsorganisaties aan de andere kant, tamelijk afstandelijk ten opzichte van elkaar stonden. Voor de bescherming van soorten is een goed begrip van de mogelijkheden en wenselijkheden noodzakelijk.

Welke doelen heeft u zich als voorzitter van de VZZ gesteld?

Ton:

In de eerste plaats de VZZ een succesvolle en gewaardeerde organisatie bij de leden, overheden en natuurbeschermende organisaties te laten zijn. Daarnaast zal de VZZ zich ook in de komende jaren blijven inzetten om de mensen om ons heen er van te overtuigen dat het behoud van biodiversiteit, ook in een zo dicht bevolkt land als Nederland, waard is in stand te worden gehouden.

De tweede, en zeker niet onbelangrijkste reden is, dat het overheidsbeleid er tot dusverre niet in geslaagd is een werkelijk integraal beleid te ontwikkelen waarbij beheer van fauna en flora een gelijkwaardige plaats innemen. Kijkend naar het belangrijkste sturingsmiddel van de overheid 'Programma Beheer', heeft nage-nog alleen voor weidevogels een integrale afstemming tussen flora en fauna

plaats gevonden. Voor de komende jaren is een integrale visie op het beheer van flora en fauna noodzakelijk. Om dit te bereiken zullen nog vele stappen moeten worden gezet. Een aanzet hiertoe kan wellicht gevonden worden in de Flora- en faunawet die op 1 april dit jaar in werking is getreden. Met name de beschermde leefgebieden kunnen hiertoe een goede aanzet zijn.

Een derde reden is dat naast de bescherming ook de zoogdierkunde en de monitoring van belang is om de tweede reden goed te kunnen uitwerken!

Wat was uw eerste indruk van het VZZ-kantoor aan de Oude Kraan te Arnhem en de Ledenvergadering op 20 april jl.?

Ton:

De eerste indruk van het VZZ-kantoor was uitermate positief. Voor een vereniging als de VZZ is een dergelijk 'professioneel kantoor' een must om goed te kunnen functioneren naar leden, werkgroepen en opdrachtgevers. De eerste indruk van de Algemene Ledenvergadering was goed, vooral ook door de opkomst van zowel oudere als jongere leden. Helaas was ik op die dag slechts kort beschikbaar in verband met andere werkzaamheden. Een goede gelegenheid om te zien hoe de vereniging werkt en aan de weg timmert was de Lustrumbijeenkomst ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan op 17 mei j.l. Hier liet de vereniging met haar leden zien tot welke prestaties zij in staat was. Deze bijeenkomst was dermate goed voorbereid dat de dag zelf als vanzelf goed verliep. Ook hier viel te zien dat de vereniging qua leeftijd een goede afspiegeling is van de samenleving. De organisatoren van deze dag kunnen worden gefeliciteerd met het succes. Ik verwacht dan ook dat de nog volgende activiteiten in dit lustrumjaar een even goede respons zullen krijgen. Hulde aan alle organisatoren!

Welke zoogdieren hebben uw interesse in het bijzonder?

Ton:

Voor wat betreft de inheemse zoogdieren gaat mijn belangstelling vooral uit naar de marterachtigen. Dit bekend overigens niet dat de andere zoogdieren mijn interesse niet zouden hebben. Daarnaast ben ik geïnteresseerd in zoogdieren maar ook andere dieren welke op afgelegen eilanden en degelijke een geheel andere ontwikkeling te zien hebben gegeven dan in de rest van de wereld. Dit geldt overigens ook voor de daarbij horende flora.